

Шановні колеги!

Напередодні Дня Знань дозвольте нагадати, що Педагогічна справа не може мати національної, політичної чи релігійної приналежності, адже істинне покликання кожного Вчителя в усьому світі – любити дитину.

У складний для наших народів час педагогічні працівники не мають морального права втягуватися, а тим більш втягувати підростаюче покоління, в інформаційне протистояння та інсинуації, які штучно насаджуються у суспільство. І українські і російські Вчителі не повинні допустити, щоб дитячі душі та свідомість стали предметом маніпуляцій та політичних протистоянь.

Вчитель має величезний вплив на духовний і моральний розвиток дитини. Але не забуваймо, що молодь сьогодні живе в умовах глобалізації світу, розвитку світових соціальних мереж. І має, окрім навчальних закладів, багато інших чинників для свідомого вибору віри, долі, майбутнього власної країни.

Українську малечу сьогодні дуже приємно виховувати, бо вони вже народилися з Україною в серці. Любов до Батьківщини всотано з молоком матерів, які у більшості своєї – ровесниці Незалежної країни і їх свідомість не була спаплюжена радянсько-комуністичною ідеологією.

Безглузда війна розв'язана не Україною. Сумно, що російські педагоги – люди з вищою освітою – не розуміють цього. Замість того, щоби вимагати від керівництва своєї країни припинення військових дій та виведення російських військ з території НАШОЇ країни, ви, піддавшись кремлівській пропаганді, відправляєте своїх колишніх учнів в Україну на братовбивчу війну і одночасно підписуєте листи до нас з посиланнями на Етичний кодекс професійної організації педагогів.

Закликаємо своїх російських колег не займатися підміною понять, адже виховання патріотів свого краю, вірних синів і дочок рідної землі на кращих зразках власної історії – не є насадженням ідеалів фашизму.

Тож школярів, які живуть на українській землі, ми будемо з честю виховувати з вірою в Правду, Добро і Перемогу!